

Διάταξη Θεματικής Ενότητας ΘΕΣΠ511 / Προσεγγίσεις στις Θεατρικές Σπουδές

Σχολή	ΣΑΚΕ	Σχολής Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών	
Πρόγραμμα Σπουδών	ΘΕΣΠ	Θεατρικές Σπουδές	
Θεματική Ενότητα	ΘΕΣΠ 511	Προσεγγίσεις στις Θεατρικές Σπουδές	
Επίπεδο	Προπτυχιακό	Μεταπτυχιακό	
		Μάστερ	Διδακτορικό
		√	
Γλώσσα Διδασκαλίας	Ελληνική		
Τύπος Διδασκαλίας	Εξ αποστάσεως		
Τύπος Θεματικής Ενότητας	Υποχρεωτική		Επιλογής
	√		
Αριθμός Ομαδικών Συμβουλευτικών Συναντήσεων	3		
Αριθμός Εργασιών	1 (+1 προαιρετική, μόνον όταν δεν εξασφαλίζεται δικαίωμα συμμετοχής στις εξετάσεις)		
Υπολογισμός Τελικής Βαθμολογίας	Εργασίες	Διαδρ. Δραστ.	Τελικές Εξετάσεις
	30 %	10%	60 %
Αριθμός Ευρωπαϊκών Πιστωτικών Μονάδων (ECTS)	15		

Περιγραφή Θεματικής Ενότητας

Σε αυτή τη θεματική ενότητα οι φοιτητές αποκτούν μια διεξοδική και σαφή γνώση των βασικών θεωρητικών εννοιών που σχετίζονται με το θεατρικό φαινόμενο, καθώς και των κυριότερων θεωρητικών ρευμάτων που αναπτύχθηκαν ή εφαρμόστηκαν στον χώρο της θεατρικής δημιουργίας και πράξης. Εξετάζονται μεταξύ άλλων στοιχεία ανθρωπολογίας και σημειολογίας του θεάτρου και του σκηνικού χώρου, στοιχεία της φαινομενολογίας του δράματος, καθώς και οι προσεγγίσεις του μεταδομισμού και της αποδόμησης στο θεατρικό φαινόμενο. Παράλληλα, η ενότητα αυτή παρέχει ευσύνοπτη αλλά περιεκτική εισαγωγή στο γνωστικό αντικείμενο των θεατρικών σπουδών (σκηνοθεσία, υποκριτική, ακροατήριο, δραματικοί χαρακτήρες, θεατρική δράση κτλ.)

Προαπαιτούμενες Θεματικές Ενότητες

ΚΑΜΙΑ

Σύνθεση Βαθμολογίας

Τρόπος Αξιολόγησης	Βαρύτητα στον τελικό βαθμό	Φόρτος εργασίας	
		Ώρες	ECTS
Εβδομαδιαία Μελέτη (13 εβδομάδες * ~ 25 ώρες μελέτης ανά εβδο.)	-	~325–390	13
Εργασία 1	30 %	~50–60	2
Εργασία 2			
Διαδραστικές Δραστ.	10%		
Τελική/Επαναληπτική Εξέταση	60 %	3	0
Σύνολο	100%	375–450	15

Κανονισμοί Βαθμολογίας και Τρόποι Αξιολόγησης

- Ένας/Μια φοιτητής/-τρια βαθμολογείται με 10, αν συγκεντρώσει το 100% της πιθανής βαθμολόγησης.
- Ένας/Μια φοιτητής/-τρια βαθμολογείται με 9, αν συγκεντρώσει το 90% της πιθανής βαθμολόγησης, και ούτω καθεξής.
- Βαθμός επιτυχίας (Passing rate)
 - 10% βαθμολογίες Διαδραστικών Δραστηριοτήτων (ΔΔ). Η κάθε ΔΔ βαθμολογείται με 1 (Pass) ή 0 (Fail).
 - 30% βαθμολογίες εργασιών.
 - Η εκπόνηση τουλάχιστο **μιας** εργασίας είναι **υποχρεωτική**. Δεύτερη εργασία εκπονείται μόνον εφόσον ο φοιτητής/ φοιτήτρια δεν κατοχυρώσει δικαίωμα συμμετοχής στις εξετάσεις με τη βαθμολογία της πρώτης εργασίας. Σε αυτή την περίπτωση, λαμβάνεται υπόψη μόνο ο βαθμός της 2^{ης} εργασίας (εφόσον είναι ≥ 5) και για την 1^η εργασία ο διδάσκων δεν καταχωρίζει βαθμό (αφήνει το σχετικό πεδίο κενό).
 - Στην περίπτωση που υποβληθούν 2 εργασίες, ο Βαθμός είναι ο ΜΟ των βαθμολογιών των 2 εργασιών
 - 60% Τελικής εξέτασης. Ως βαθμολογική βάση στην τελική εξέταση θεωρείται το 50% του άριστα.
- Για να κατοχυρώσει ο φοιτητής δικαίωμα συμμετοχής στην εξέταση θα πρέπει να πληροί και τις 2 κάτω προϋποθέσεις:
 - Να έχει λάβει τουλάχιστο το 50% του δυνατικού άριστα που αντιστοιχεί στις ΔΔ
 - Να έχει λάβει τουλάχιστον 50% του δυνατικού άριστα που αντιστοιχεί στις εργασίες
- Αν ένας/μια φοιτητής/-τρια συγκεντρώσει βαθμολογία με δεκαδικό ψηφίο, τότε αυτό στρογγυλεύεται προς στην πλησιέστερη μισή μονάδα.

Κύριες δεξιότητες που θα πρέπει να αναπτυχθούν

Ο/Η φοιτητής/-τρια που θα ολοκληρώσει επιτυχώς την εν λόγω Θεματική Ενότητα, αναμένεται ότι θα είναι σε θέση να:

- Κατανοεί το γνωστικό αντικείμενο και το ερευνητικό πεδίο της Επιστήμης του Θεάτρου.
- Αναφέρει βασικά στοιχεία για τα ειδοποιά χαρακτηριστικά του θεάτρου (συλλογική επικοινωνία, ηθοποιοί, κοινό, το θέατρο ως σημειωτικό σύστημα).
- Γνωρίζει τα δομικά μέρη του θεάτρου (δραματικός λόγος, διαλογικό στοιχείο, σκηνικές οδηγίες, πράξεις, σκηνές, εικόνες, ταμπλώ κλπ.) και τις βασικές λειτουργίες της θεατρικής γλώσσας.
- Κατανοεί τις βασικές παραμέτρους της σκηνικής παρουσίασης (σκηνοθεσία και ρόλος του σκηνοθέτη, παραστασιολογία, κοστούμια, ψιμυθίωση, σκηνογραφία, σκηνικά, σκηνικός φωτισμός κτλ.)
- Γνωρίζει ουσιώδη στοιχεία για την τέχνη του ηθοποιού και τις υποκριτικές τεχνικές.
- Αντιλαμβάνεται τον ρόλο του ακροατηρίου και τη σημασία της πρόσληψης του θεατρικού έργου και να γνωρίζει βασικά στοιχεία για τις σχετικές θεωρητικές προσεγγίσεις
- Γνωρίζει βασικά στοιχεία σχετικά με τη σκηνογραφία και τον σκηνικό διάκοσμο.
- Δίνει πειστικές και επαρκείς αναλύσεις των δραματικών χαρακτήρων, σε συνάρτηση με τις έννοιες του τραγικού προσώπου, του δραματικού χαρακτήρα και του κωμικού τύπου, καθώς και με το πρόβλημα της αληθοφάνειας και της πειστικότητας.
- Γνωρίζει τα βασικά συστατικά της δραματικής δράσης (πράξη και δραματικός χαρακτήρας, υπόθεση – πλοκή – επεισόδιο, κτλ.).

Αναμενόμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα

Ο/Η φοιτητής/-τρια που θα ολοκληρώσει επιτυχώς την εν λόγω Θεματική Ενότητα, αναμένεται ότι θα είναι σε θέση να:

Γνώση (Knowledge)

- Γνωρίζει βασικά στοιχεία για τις σύγχρονες απόπειρες ορισμού της θεατρικότητας.
- Γνωρίζει βασικά στοιχεία για τις ιστορικές καταβολές της θεωρίας του θεάτρου, ιδίως όσον αφορά τον Αριστοτέλη.
- Γνωρίζει βασικά στοιχεία για τις σύγχρονες κοινωνιολογικές και επικοινωνιολογικές προσεγγίσεις στο θέατρο.
- Γνωρίζει βασικές πληροφορίες για τις κυριότερες θεωρητικές προσεγγίσεις του θεατρικού φαινομένου, οι οποίες αναπτύχθηκαν κατά τον 20ό αιώνα: σημειωτικές/σημειολογικές, ανθρωπολογικές, φαινομενολογικές, ψυχολογικές / ψυχαναλυτικές, φεμινιστικές, οικονομικές προσεγγίσεις.
- Γνωρίζει βασικές πληροφορίες για την ιστορία της υποκριτικής και τις υποκριτικές μεθόδους του 20ού αιώνα.
- Γνωρίζει βασικές πληροφορίες για τον ρόλο του θεατή και του κοινού της θεατρικής παράστασης.
- Γνωρίζει τα ιδιαίτερα δομικά, εκφραστικά, θεματικά, ιδεολογικά συστατικά του κάθε δραματικού/θεατρικού είδους.
- Γνωρίζει βασικά στοιχεία για τους τρόπους υπόδυσης ενός ρόλου.
- Γνωρίζει βασικές πληροφορίες για την ιστορία της σκηνοθεσίας και τους μεγάλους σκηνοθέτες.
- Κατέχει βασικές γνώσεις σχετικά με την καθοδήγηση και την οργάνωση της θεατρικής ομιλίας και δράσης από το σκηνοθέτη.

Κατανόηση (Comprehension)

- Κατανοεί το αντικείμενο της Επιστήμης του Θεάτρου.
- Αντιλαμβάνεται τη διάκριση μεταξύ θεάτρου και δράματος.
- Κατανοεί τις διάφορες σύγχρονες εφαρμογές του θεάτρου στην καθημερινή ζωή (Θέατρο στην Εκπαίδευση, Θέατρο για ειδικές ομάδες ανθρώπων, Διαδραστικό θέατρο, Θέατρο της κοινότητας, Θέατρο των επιχειρήσεων, Θέατρο για ανάπτυξη).
- Αντιλαμβάνεται τις συνάψεις του θεατρικού φαινομένου με το παιχνίδι.
- Κατανοεί το επιστημονικό ή/και φιλοσοφικό υπόβαθρο των θεωρητικών προσεγγίσεων του θεατρικού φαινομένου, οι οποίες αναπτύχθηκαν κατά τον 20ό αιώνα: σημειωτικές/σημειολογικές, ανθρωπολογικές, φαινομενολογικές, ψυχολογικές / ψυχαναλυτικές, φεμινιστικές, οικονομικές προσεγγίσεις.
- Κατανοεί τις επικοινωνιακές διαστάσεις της θεατρικής παράστασης ως ειδικής μορφής επικοινωνίας.
- Κατανοεί την κοινωνική-ανθρωπολογική διάσταση της παράστασης, τις δυσκολίες «ανάγνωσης» της και τη σχέση της με τη συγκρότηση της ταυτότητας.
- Αντιλαμβάνεται τη διαδικασία μετάβασης από την παραστατική δράση στο γραπτό κείμενο.
- Κατανοεί την αμφίδρομη σχέση ανάμεσα στο γραπτό κείμενο και στο κείμενο της παράστασης.
- Κατανοεί την έννοια του επινοημένου θεάτρου (devised theatre).
- Αντιλαμβάνεται το ρόλο του ηθοποιού στη διαδικασία της παράστασης.

Εφαρμογή (Application)

- Κατασκευάζει εφαρμοσμένα μοντέλα αλληλεπίδρασης ανάμεσα στη θεατρικότητα της καθημερινής ζωής και στο θέατρο.
- Εφαρμόζει τις κατηγοριοποιήσεις του θεατρικού χώρου και του θεατρικού χρόνου σε επιλεγμένα παραδείγματα δραμάτων ή/και παραστάσεων.
- Ερμηνεύει τον κώδικα του θεατρικού φαινομένου μέσα από ένα εξειδικευμένο λεξιλογικό και εννοιολογικό οπλοστάσιο.
- Εφαρμόζει τις γνώσεις του/της για τις βασικές παραμέτρους της υποκριτικής σε παραδείγματα από τη δική του/της θεατρολογική και θεατρική εμπειρία.

Ανάλυση (Analysis)

- Αναλύει, με ενδεικτικά παραδείγματα, τα τέσσερα βασικά είδη θεάτρου: το θέατρο του λόγου, το μουσικό θέατρο, το θέατρο του σώματος, το θέατρο με φιγούρες και μάσκες, την performance.
- Αναλύει τα συστατικά στοιχεία της παράστασης με βάση συγκεκριμένες μεθόδους και εργαλεία
- Κατηγοριοποιεί τις διάφορες προσεγγίσεις του ρόλου του θεατή και του κοινού (ψυχολογικές, εμπειρικές-κοινωνιολογικές, σημειολογικές, αισθητικές).
- Αναλύει με κριτικό πνεύμα την έννοια της παράστασης (ή επιτέλεσης ή παραστατικής δράσης).
- Αναλύει πρόσφατες μορφές αποδόμησης της δραματικής μορφής.
- Προσδιορίζει τη λειτουργία του ζωντανού σώματος που κινείται και μιλάει στο χώρο.

- Διαφοροποιεί τη διδασκαλία του ρόλου από τη διεκπεραίωση της παράστασης ως βασικές αρμοδιότητες του σκηνοθέτη.
- Συζητεί τη λειτουργία και τα όρια του θεατρικού χώρου.
- Αναλύει την αισθητική πλαισίωση μιας θεατρικής παράστασης, με βάση τον θεατρικό χώρο, τη διαμόρφωση της σκηνής και της σκηνογραφίας, την ενδυματολογία, τον φωτισμό και τη μουσική.

Σύνθεση (Synthesis)

- Διατυπώνει γραπτά, σε ακαδημαϊκό λόγο, απόψεις και παρατηρήσεις για τις διάφορες πλευρές και παραμέτρους της Επιστήμης του Θεάτρου.
- Ενσωματώνει πληροφορίες που έχουν αποκτηθεί βάσει του υλικού μελέτης στις δικές τους πρωτότυπες αναλύσεις και εκτιμήσεις θεωρητικών εννοιών και εμπειρικών εγχειρημάτων.
- Παράγει δόκιμο ακαδημαϊκό λόγο χρησιμοποιώντας καθιερωμένη ορολογία, συγκροτώντας δομημένο κείμενο και χρησιμοποιώντας επιστημονική βιβλιογραφία.
- Προτείνει τεκμηριωμένες ερμηνείες για φαινόμενα και εξελίξεις στον χώρο της Επιστήμης του Θεάτρου από την αρχαιότητα ως σήμερα.
- Συνθέτει γραπτά σε ένα συνεκτικό και ενιαίο όλο αποκτηθείσες γνώσεις, ερευνητικά δεδομένα, παρατηρήσεις και ερμηνείες έγκριτων μελετητών.
- Κατηγοριοποιεί τις διάφορες μορφές που μπορεί να προσλάβει το «παράδοξο» της ρεαλιστικής, αποστασιοποιημένης κτλ. υπόκρισης και υπόδυσης ενός χαρακτήρα.
- Ομαδοποιεί τις εμπειρικές και θεωρητικές παραμέτρους που προσδιορίζουν τη λειτουργία της σκηνογραφίας, της ενδυματολογίας, του φωτισμού και της μουσικής σε μια παράσταση.

Αξιολόγηση (Evaluation)

- Αξιολογεί τον δυσδιάκριτο και ρευστό χαρακτήρα των ορίων μεταξύ θεατρικότητας και θεάτρου.
- Αξιολογεί τα κοινωνιολογικά μοντέλα συλλογικής διάδρασης.
- Αποτιμά τη διάκριση αλλά και την αλληλοδιαπίδωση κοινωνικών και θεατρικών ρόλων.
- Αποτιμά τη συμβολή των θεωρητικών προσεγγίσεων του θεατρικού φαινομένου, οι οποίες αναπτύχθηκαν κατά τον 20ό αιώνα (σημειωτικές/σημειολογικές, ανθρωπολογικές, φαινομενολογικές, ψυχολογικές / ψυχαναλυτικές, φεμινιστικές, οικονομικές προσεγγίσεις) στην κατανόηση του θεατρικού φαινομένου, αλλά και τους περιορισμούς και τις αδυναμίες τους.
- Συγκρίνει τις ομοιότητες και τις διαφορές μεταξύ των βασικών υποκριτικών μεθόδων του 20ού αιώνα.
- Αξιολογεί τις διαφορετικές απαιτήσεις που έχουν οι διαφορετικοί τύποι δραματικών κειμένων / συγγραφέων.
- Αποτιμά τη σημασία του γραπτού πυρήνα στο επινοημένο θέατρο / αυτοσχεδιασμό.
- Αποτιμά τις διαφορές ανάμεσα στην τραγωδία, κωμωδία, τραγικωμωδία, επικό θέατρο, θέατρο ντοκουμέντο και στρατευμένο θέατρο, φάρσα, μελόδραμα, καλοφτιαγμένο έργο.

Βιβλιογραφία

Υποχρεωτική Βιβλιογραφία

1. LEACH, R. *Theatre Studies: The Basics*, 2^η έκδ., London: Routledge 2013.
2. ΠΟΥΧΝΕΡ, Β. *Μια Εισαγωγή στην επιστήμη του θεάτρου*, Αθήνα: Παπαζήσης 2011.

Βιβλιογραφία Επιλογής

3. BALME, C. B. *Εισαγωγή στις Θεατρικές Σπουδές*, μτφ. Ρ. Κοκκινάκης – Β. Λιακοπούλου, Αθήνα: Πλέθρον, 2012.
4. BENNET, S. *Theatre Audiences: A Theory of Production and Reception*, London: Routledge 1997.

Επιπρόσθετα θα δίδεται συμπληρωματικό υλικό ανά εβδομάδα.

		<ul style="list-style-type: none"> ▪ Θέατρο της κοινότητας ▪ Θέατρο των επιχειρήσεων ▪ Θέατρο για ανάπτυξη <p>Άλλες Δραστηριότητες:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ 1^ο Τηλεσεμινάριο Blackboard Collaborate. 	
3	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Γνωρίζουν βασικά στοιχεία για τις ιστορικές καταβολές της θεωρίας του θεάτρου, ιδίως όσον αφορά τον Αριστοτέλη. ▪ Γνωρίζουν βασικά στοιχεία για τις σύγχρονες κοινωνιολογικές και επικοινωνιολογικές προσεγγίσεις στο θέατρο. ▪ Αποτιμούν τη διάκριση αλλά και την αλληλοδιαπίδωση κοινωνικών και θεατρικών ρόλων. ▪ Κατανοούν και αξιολογούν τα κοινωνιολογικά μοντέλα συλλογικής διάδρασης. ▪ Κατασκευάζουν εφαρμοσμένα μοντέλα αλληλεπίδρασης ανάμεσα στη θεατρικότητα της καθημερινής ζωής και στο θέατρο. ▪ Αντιλαμβάνονται τις συνάψεις του θεατρικού φαινομένου με το παιχνίδι. 	<p>Υλη και θέματα:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Μελέτη του Β. Πούχνερ, <i>Μια Εισαγωγή στην επιστήμη του θεάτρου</i> (Αθήνα: Παπαζήσης 2011), σελ. 161-179 (ως το «Και το θέατρο είναι ένα καλό παράδειγμα γι' αυτό» της σελ. 179, χωρίς το τμήμα «Σημειωτικές προσεγγίσεις»). ▪ Αναδρομή στις θεωρίες του θεάτρου: Αριστοτέλης, <i>μίμησις, ποίησις, κάθαρσις, αίσθησις</i>. ▪ Κοινωνιολογικές και επικοινωνιολογικές προσεγγίσεις στο θέατρο (Goffman, Paul, Dahrendorf, Rapp, Burns, Gadamer κ.ά.). ▪ Κοινωνικοί και θεατρικοί ρόλοι ▪ Κοινωνιολογικά μοντέλα συλλογικής διάδρασης ▪ Θεατρικότητα της κοινωνίας / θέατρο της ζωής ▪ Θέατρο και παιχνίδι 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ 23 ώρες μελέτης ▪ 2 ώρες μελέτης για την 1^η εργασία
4	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Γνωρίζουν βασικές πληροφορίες για τις κυριότερες θεωρητικές προσεγγίσεις του θεατρικού φαινομένου, οι οποίες αναπτύχθηκαν κατά τον 20^ο αιώνα: σημειωτικές/σημειολογικές, ανθρωπολογικές, φαινομενολογικές, ψυχολογικές / ψυχαναλυτικές, φεμινιστικές, οικονομικές προσεγγίσεις. ▪ Κατανοούν το επιστημονικό ή/και φιλοσοφικό υπόβαθρο των παραπάνω προσεγγίσεων. ▪ Αποτιμούν τη συμβολή των παραπάνω 	<p>Υλη και θέματα:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Μελέτη του Β. Πούχνερ, <i>Μια Εισαγωγή στην επιστήμη του θεάτρου</i> (Αθήνα: Παπαζήσης 2011), σελ. 179-198 (από το κεφ. «Σημειωτικές προσεγγίσεις» της σελ. 179 ως το «Το υπόσχομαι» της σελ. 198, χωρίς το τμήμα «Πρόσθετη βιβλιογραφία και περαιτέρω διαβάσματα»). ▪ Σημειωτικές/σημειολογικές προσεγγίσεις του θεάτρου (Kowzan, Fischer-Lichte, Elam κτλ.). ▪ Ανθρωπολογικές προσεγγίσεις του θεάτρου, performance studies ▪ Φαινομενολογικές προσεγγίσεις του θεάτρου ▪ Ψυχολογικές / ψυχαναλυτικές και φεμινιστικές προσεγγίσεις του θεάτρου 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ 22 ώρες μελέτης ▪ 1 ώρα μελέτης για την 1^η εργασία ▪ 2 ώρες για τηλεσεμινάριο

	προσεγγίσεων στην κατανόηση του θεατρικού φαινομένου, αλλά και τους περιορισμούς και τις αδυναμίες τους.	<ul style="list-style-type: none"> Οικονομικές προσεγγίσεις (πολιτισμικός υλισμός) <p>Άλλες Δραστηριότητες: 2^ο τηλεσεμινάριο Blackboard Collaborate</p>	
5	<ul style="list-style-type: none"> Κατανοούν τις επικοινωνιακές διαστάσεις της θεατρικής παράστασης ως ειδικής μορφής επικοινωνίας. Γνωρίζουν τα συστήματα επικοινωνίας που τίθενται σε λειτουργία κατά τη θεατρική παράσταση. Γνωρίζουν βασικές πληροφορίες για την ιστορία της υποκριτικής και τις υποκριτικές μεθόδους του 20ού αιώνα Συγκρίνουν τις ομοιότητες και τις διαφορές μεταξύ των βασικών υποκριτικών μεθόδων του 20ού αιώνα: συναισθηματική μέθεξη του ηθοποιού (Στανισλάφσκι), συναισθηματική αποστασιοποίηση του ηθοποιού από τον ρόλο (Μπρεχτ, Μερχόλντ), έκφραση του εγώ ανεξάρτητα από τον ρόλο (Γκροτόφσκι). 	<p>Υλη και θέματα:</p> <ul style="list-style-type: none"> Μελέτη του Β. Πούχνερ, <i>Μια Εισαγωγή στην επιστήμη του θεάτρου</i> (Αθήνα: Παπαζήσης 2011), σελ. 201-225 (ως το «όσο και στο παραδοσιακό θέατρο Νο της Ιαπωνίας» της σελ. 225, χωρίς το τμήμα «Θεατής και μέθεξη»). Η θεατρική παράσταση ως ειδική μορφή επικοινωνίας Συστήματα επικοινωνίας που διέπουν τη θεατρική παράσταση Ρόλος και ηθοποιός: (α) σύντομη αναδρομή στην ιστορία της υποκριτικής και στις σχετικές προσεγγίσεις, (β) υποκριτικές μέθοδοι του 20ού αιώνα (προσεγγίσεις Στανισλάφσκι, Μπρεχτ, Κοπώ, Μειγιερχόλντ, Γκροτόφσκι, Στράσμπουργκ, Μάικλ Τσέχοφ κτλ.) 	<ul style="list-style-type: none"> 23 ώρες μελέτης 2 ώρες μελέτης για την 1^η εργασία
6	<ul style="list-style-type: none"> Γνωρίζουν βασικές πληροφορίες για τον ρόλο του θεατή και του κοινού της θεατρικής παράστασης. Κατηγοριοποιούν τις διάφορες προσεγγίσεις του ρόλου του θεατή και του κοινού (ψυχολογικές, εμπειρικές-κοινωνιολογικές, σημειολογικές, αισθητικές). Αναφέρουν βασικά στοιχεία για τις ποσοτικές και ποιοτικές μεθόδους αξιολόγησης της ανταπόκρισης του κοινού. Διακρίνουν τα διάφορα είδη θεατρικού χώρου και θεατρικού χρόνου. 	<p>Υλη και θέματα:</p> <ul style="list-style-type: none"> Μελέτη του Β. Πούχνερ, <i>Μια Εισαγωγή στην επιστήμη του θεάτρου</i> (Αθήνα: Παπαζήσης 2011), σελ. 225-254 (από το «Θεατής και μέθεξη» της σελ. 225 ως το «δεν την έχει μόνο η Επιστήμη του θεάτρου» της σελ. 254, χωρίς το τμήμα «Πρόσθετη βιβλιογραφία και περαιτέρω διαβάσματα»). Ο ρόλος του θεατή και κοινού: ψυχολογικές, εμπειρικές-κοινωνιολογικές, σημειολογικές και αισθητικές προσεγγίσεις της πρόσληψης της παράστασης. Ποσοτικές και ποιοτικές μέθοδοι αξιολόγησης της ανταπόκρισης του κοινού. Θεατρικός χώρος και θεατρικός χρόνος: τυπολογίες της σκηνικής 	<ul style="list-style-type: none"> 22 ώρες μελέτης 1 ώρα μελέτης για τη 2^η εργασία 2 ώρες για τηλεσεμινάριο

	<ul style="list-style-type: none"> Εφαρμόζουν τις κατηγοριοποιήσεις του θεατρικού χώρου και του θεατρικού χρόνου σε επιλεγμένα παραδείγματα δραμάτων ή/και παραστάσεων. Κατανοούν τις μεθόδους και τις πηγές για την ανάλυση της παράστασης. Διακρίνουν ανάμεσα στις διάφορες προσεγγίσεις της ανάλυσης παράστασης. 	<p>διαρρύθμισης (μονοτοπική και πολυτοπική σκηνή, ταυτοχρονία / αλληλουχία σκηνών, environmental theatre), είδη θεατρικού χρόνου (δραματικός χρόνος, σκηνικός χρόνος, πραγματικός χρόνος)</p> <ul style="list-style-type: none"> Ανάλυση της παράστασης: μέθοδοι, ομάδες πηγών, ερωτηματολόγια, προσεγγίσεις. <p>Άλλες Δραστηριότητες:</p> <ul style="list-style-type: none"> 3^ο τηλεσεμινάριο Blackboard Collaborate 	
7	Εβδομάδα μελέτης: ολοκλήρωση της συγγραφής της 1 ^{ης} εργασίας	Εβδομάδα μελέτης: ολοκλήρωση της συγγραφής της 1 ^{ης} εργασίας Παράδοση 1 ^{ης} εργασίας	25 ώρες μελέτης για την 1 ^η εργασία
8	<ul style="list-style-type: none"> Αναλύουν με κριτικό πνεύμα την έννοια της παράστασης (ή επιτέλεσης ή παραστατικής δράσης). Κατανοούν την κοινωνική-ανθρωπολογική διάσταση της παράστασης, τις δυσκολίες «ανάγνωσής» της και τη σχέση της με τη συγκρότηση της ταυτότητας. Ερμηνεύουν τον κώδικα του θεατρικού φαινομένου μέσα από ένα εξειδικευμένο λεξιλογικό και εννοιολογικό οπλοστάσιο. 	<p>Υλη και θέματα:</p> <ul style="list-style-type: none"> Μελέτη του R. Leach, <i>Theatre Studies: The Basics</i> (Λονδίνο: Routledge 2013), σελ. 1-19 Παράσταση -επιτέλεση ή παραστατική δράση Κοινωνική-ανθρωπολογική εμβέλεια της παράστασης Σχέση παράστασης ζωής και παράστασης-θεάτρου Ανάγνωση μιας παράστασης Παράσταση και ταυτότητα <p>Άλλες Δραστηριότητες:</p> <ul style="list-style-type: none"> 2^η ΟΣΣ Ανακοίνωση θέματος 2^{ης} εργασίας 	<ul style="list-style-type: none"> 20 ώρες μελέτης 4 ώρες για ΟΣΣ 1 ώρα μελέτης για τη 2^η εργασία
9	<ul style="list-style-type: none"> Αντιλαμβάνονται τη διαδικασία μετάβασης από την παραστατική δράση στο γραπτό κείμενο. Αξιολογούν τις διαφορετικές απαιτήσεις που έχουν οι διαφορετικοί τύποι δραματικών κειμένων / συγγραφέων. Κατανοούν την αμφίδρομη σχέση ανάμεσα στο γραπτό κείμενο και στο κείμενο της παράστασης. Κατανοούν την έννοια του επινοημένου θεάτρου (devised theatre). 	<p>Υλη και θέματα:</p> <ul style="list-style-type: none"> Μελέτη του R. Leach, <i>Theatre Studies: The Basics</i> (Λονδίνο: Routledge 2013), σελ. 21-40 Δραματικό κείμενο / θεατρικό θέαμα, δράμα / θέατρο Είδη κειμένου. Θεατρικοί συγγραφείς και συγγραφείς θεατρόμορφων έργων Το δραματικό κείμενο Το θέατρο εν θεάτρω ή θέατρο μέσα στο θέατρο. Δραματικές δομές Επινοώντας το θεατρικό έργο 	<ul style="list-style-type: none"> 24 ώρες μελέτης 1 ώρα μελέτης για τη 2^η εργασία

	<ul style="list-style-type: none"> Αποτιμούν τη σημασία του γραπτού πυρήνα στο επινοημένο θέατρο / αυτοσχεδιασμό. 	<p>Άλλες Δραστηριότητες: Ανακοίνωση βαθμολογιών 1ης εργασίας</p>	
10	<ul style="list-style-type: none"> Γνωρίζουν τα ιδιαίτερα δομικά, εκφραστικά, θεματικά, ιδεολογικά συστατικά του κάθε δραματικού/θεατρικού είδους. Αποτιμούν τις διαφορές ανάμεσα στην τραγωδία, κωμωδία, τραγικωμωδία, επικό θέατρο, θέατρο ντοκουμέντο και στρατευμένο θέατρο, φάρσα, μελόδραμα, καλοφτιαγμένο έργο. Αναλύουν πρόσφατες μορφές αποδόμησης της δραματικής μορφής. 	<p>Υλη και θέματα: Μελέτη του R. Leach, <i>Theatre Studies: The Basics</i> (Λονδίνο: Routledge 2013), σελ. 42-72</p> <ul style="list-style-type: none"> Δραματικές μορφές / είδη δράματος Τραγωδία, κωμωδία, κωμικοτραγωδία/τραγικωμωδία Επικό θέατρο/δράμα Θέατρο-ντοκουμέντο και αγωνιστικό-προπαγανδιστικό θέατρο Φάρσα Μελόδραμα Το καλοφτιαγμένο έργο Αποδομημένη δραματική μορφή <p>Άλλες Δραστηριότητες:</p> <ul style="list-style-type: none"> 4ο τηλεσεμινάριο Blackboard Collaborate 	<ul style="list-style-type: none"> 22 ώρες μελέτης 2 ώρες για τηλεσεμινάριο 1 ώρα μελέτης για τη 2η εργασία
11	<ul style="list-style-type: none"> Γνωρίζουν βασικά στοιχεία για τους τρόπους υπόδυσης ενός ρόλου. Αντιλαμβάνονται το ρόλο του ηθοποιού στη διαδικασία της παράστασης. Προσδιορίζουν τη λειτουργία του ζωντανού σώματος που κινείται και μιλάει στο χώρο. Κατηγοριοποιούν τις διάφορες μορφές που μπορεί να προσλάβει το «παράδοξο» της ρεαλιστικής, αποστασιοποιημένης κτλ. υπόκρισης και υπόδυσης ενός χαρακτήρα. Τοποθετούνται κριτικά απέναντι σε όλα αυτά τα ζητήματα και προβλήματα. Εφαρμόζουν τις γνώσεις τους για τις βασικές παραμέτρους της υποκριτικής σε παραδείγματα από τη δική τους θεατρολογική 	<p>Υλη και θέματα:</p> <ul style="list-style-type: none"> Μελέτη του R. Leach, <i>Theatre Studies: The Basics</i> (Λονδίνο: Routledge 2013), σελ. 105-130 Υπόκριση: το σώμα στον χώρο Κοστούμια Το παράδοξο της υπόκρισης Ο ρεαλισμός στην υπόκριση Ψυχολογική χειρονομία Δημιουργικότητα και παράδοση Αποστασιοποίηση Σκηνή του δρόμου Η υπόκριση στο «ιερό θέατρο» Ο έλεγχος της κίνησης Η εκφορά ενός κειμένου 	<ul style="list-style-type: none"> 22 ώρες μελέτης 3 ώρες μελέτης για τη 2η εργασία

12	<p>και θεατρική εμπειρία.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Γνωρίζουν βασικές πληροφορίες για την ιστορία της σκηνοθεσίας και τους μεγάλους σκηνοθέτες. ▪ Κατέχουν βασικές γνώσεις σχετικά με την καθοδήγηση και την οργάνωση της θεατρικής ομιλίας και δράσης από το σκηνοθέτη. ▪ Διαφοροποιούν τη διδασκαλία του ρόλου από τη διεκπεραίωση της παράστασης ως βασικές αρμοδιότητες του σκηνοθέτη. ▪ Γνωρίζουν πού αρχίζουν και πού σταματούν οι αρμοδιότητες ενός σκηνοθέτη. ▪ Συζητούν τη λειτουργία και τα όρια του θεατρικού χώρου. ▪ Αναλύουν την αισθητική πλαισίωση μιας θεατρικής παράστασης, με βάση τον θεατρικό χώρο, τη διαμόρφωση της σκηνής και της σκηνογραφίας, την ενδυματολογία, τον φωτισμό και τη μουσική. ▪ Ομαδοποιούν τις εμπειρικές και θεωρητικές παραμέτρους που προσδιορίζουν τη λειτουργία της σκηνογραφίας, της ενδυματολογίας, του φωτισμού και της μουσικής σε μια παράσταση. 	<p>Υλη και θέματα: Μελέτη του R. Leach, <i>Theatre Studies: The Basics</i> (Λονδίνο: Routledge 2013), σελ. 132-159</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Αναδρομή στην ιστορία της σκηνοθεσίας ▪ Οι μεγάλοι σκηνοθέτες ▪ Ο σύγχρονος σκηνοθέτης ▪ Σκηνοθεσία θεάτρου και σκηνοθεσία κινηματογράφου ▪ Πρώτες υποχρεώσεις ▪ Πριν από τις πρόβες ▪ Πρόβες ▪ Το τελευταίο στάδιο πριν από την πρεμιέρα <p>Μελέτη του R. Leach, <i>Theatre Studies: The Basics</i> (Λονδίνο: Routledge 2013), σελ. 161-179</p> <ul style="list-style-type: none"> • Θεατρική αρχιτεκτονική ▪ Ολικά θέατρα ▪ Σχεδιασμός σκηνικού χώρου ▪ Επί σκηνής ▪ Ηλεκτρικός εξοπλισμός και φωτισμός σκηνής 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ 23 ώρες μελέτης ▪ 2 ώρες μελέτης για τη 2^η εργασία
13	Εβδομάδα μελέτης: ολοκλήρωση της συγγραφής της 2 ^{ης} εργασίας	Παράδοση 2 ^{ης} εργασίας	25 ώρες για τη 2 ^η εργασία
	Διακοπές Χριστουγέννων	Διακοπές Χριστουγέννων	
	Διακοπές Χριστουγέννων	Διακοπές Χριστουγέννων	
	Προετοιμασία για τις εξετάσεις	Προετοιμασία για τις εξετάσεις	25 ώρες μελέτης